PYÖRÄVAELLUS: (Helsinki) – Lohja – Sulkava

8.7.2006 – 16.7.2006

SUOMI PÄÄSTÄ PÄÄHÄN –projekti

Lauantai 8.7.2006
Matkareitti ja sen pituus: Vallikallio – Lohja, Haikarin leirintäalue, 68 km

Aloitamme vaelluksen perinteiseen Monte Carlo –tyyliin kokoontumisajolla. Alkumatka meni tuttua reittiä Vallikallion ja Kauniaisten kautta Kauklahteen. Matkassa mukana Irma, Tuulikki, Antti ja Juha. Kauklahdessa mukaan liittyivät Marjatta, Maija, Pauli, Jari sekä Jaakko. Kauklahdesta lähti 9 polkijan ryhmä kohti Kirkkonummea, jossa porukka kävi kaupassa ja torikahvilassa. Lämpötila nousee ja Kaitsun autossa olevat vesikanisterit vesineen ovat ihan mukavia.

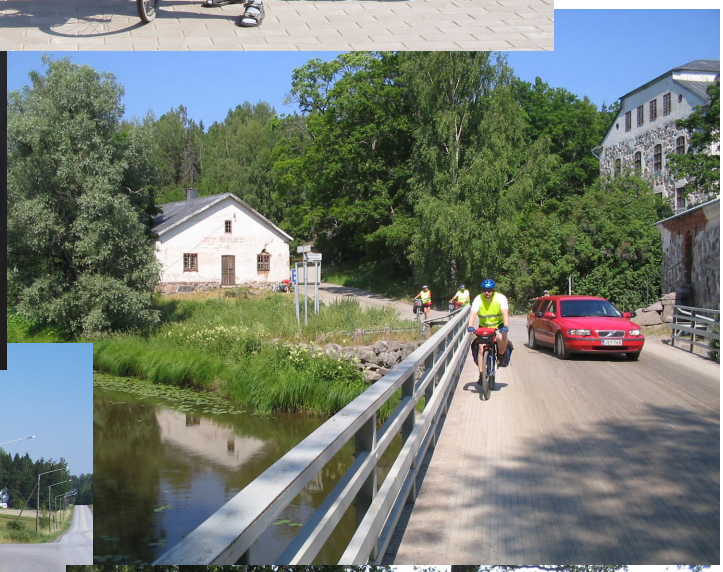
Kelan jälkeen siirryttiin pienelle hiekkatielle, jonka varrelta löytyi koski ja vahoja rakennuksia. Rakennusten seinissä oli venäjänkielistä tekstiä. Siuntion jälkeen alkoi sitten hikinen nousu harjulle. Lisäksi taidettiin ylittää harju korkeimmasta kohdasta. Lohjalla lämpömittari näytti + 31 ºC. Tarkastimme Aurlahden uimarannan. Porukka haistoi tuoreen kahvin tuoksun, joten meidän piti sitten pysähtyä kahville vielä loppumetreillä. Hyvä päätös.

Lopulta päästiin Haikarin leirintäalueelle ja uimaan.
Kirjasi Juha K

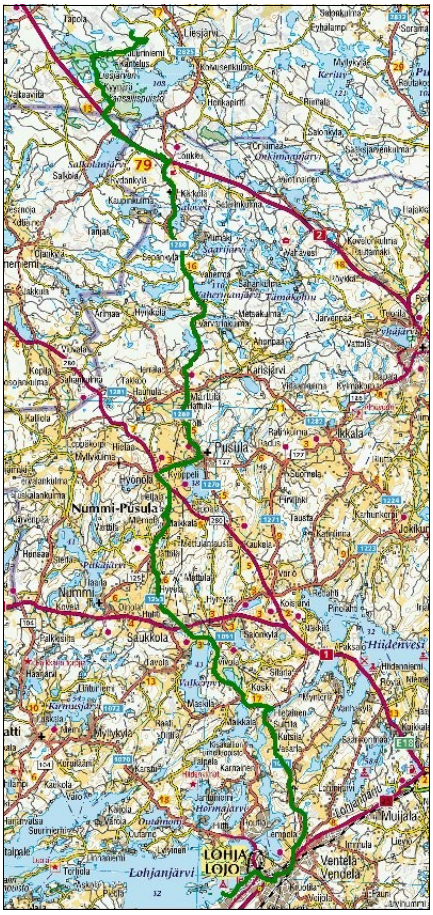

Sunnuntai 9.7.2006
Matkareitti ja sen pituus: Lohja, Haikarin leirintäalue – Peukalolampi, 73 km

Suomen suviyössä on monenlaisia ääniä. Lapset hyppivät myöhään invaliuskalla, joka on peltiä ja ääni oli sen mukainen. Joku piti perheriitaa ja siinä vaiheessa Pauli kuulosti etsivän jo korvatulppia. No, koiran haukunta on itsestään selvää, samoin kuin lintujen laulu. Sukulaiseni Variset olivat ehkä liiankin äänekkäitä, vaikka minua se huvittu, sillä lupasin herättää porukan aamulla. Ainakin oli apulaisia. Eräs rouva laittoi ruokaa ja kolisteli kovasti kattiloita. Tosin mies ei suostunut syömään, johon vaimo totesi: ”Ole syömättä sitten.” Joku nuorisojengi tuli aidan yli ja he juoksivat läpi teltta-alueen ja aamulla takaisin. Suviyö on siis täynnä taikaa ja tapahtumia.

Nyt istumme Maijan kanssa aamiaisella. Uitukin on. Aurinko hehkuttaa jo aamusta. Tarjakin tulla tupsahti mukaan. Merja ja Kyösti ovat porukasta poissa. Se on ikävä juttu.

Jatkoimme matkaa Jarin komennuksessa. Kaitsu tuli hakemaan meidät asuntovaunun kanssa. Oli hyvin tilaa meidän tavaroillemme. 1090 oli tien numero, jota lähdimme ajelemaan Lohjan vesitornilta. Nousua ja laskua, mahtavaa maalaismaisemaa, siinä oikeastaan tämän päivän reittikuvaus.

1090 tultiin Turuntielle saakka, josta yli tielle 1253 ja 125. Sitten Someron tielle 280 ja seuraavaksi Hyönölästä Pusulaan tietä 127. Pusulassa käytiin ostamassa herkkuja S-marketista. Jäätelökin maistui. Vesiastiat täytettiin yöpymistä varten. Sitten tielle 1280, jonka varrella Töllinmyllyllä pidettiin ruokatauko varjossa. Marttilan kautta ajelimme Vahermajärvelle, jossa saimme uida. Sitten Kärkölän kirkon vierestä Loukkuun ja muutama kilometri Porintietä Liesjärven kansallispuistoon. Pieni, siveä hiekkatie toi meidät Kyynäräharjulle, jossa saimme uida Kopinlahden uimarannassa.
Kyynäräharju ajettiin toiseen päähän ja välillä järven pohjaa pitkin muutama metri. Kaitsu odotti meitä harjun toisen pään parkkipaikalla. Viimeinen tiennumero 2825 toi meidät lähelle yöpaikkaa, Peukalolampea. Sitä ennen tyhjensimme tavarat autosta ja pakkasimme pyörät kunnon retkipyöriksi, vihdoinkin.

Uskon, että ensi yö on rauhallisempi kuin viime yö. Kiitos retkikaverit hyvästä päivästä. Kiitos myös yläkertaan. Ei palellut ketään.

Kirjasi telttakunta Marjatta (kirjoittaja) ja Maija

TÖLLIN MYLLY
TÖLLINMYLLYN
TAPAHTUMIA

Maanantai 10.7.2006
Matkareitti ja sen pituus: Porras, Peukalolampi – Janakkala Kalpalinna, 72 km

Leiripaikkamme Peukalolammen rannalla oli mitä parhain. Majoittauduimme ja nautimme maukkaan päivällisen. Peukalolampeen uimaan uskaltautuivat vain Tapani, Kaitsu, Antti ja Pauli. Ei tehnyt mieli uimaan kun lammen pohja oli liejuinen, mutainen ja varsin pehmeä.

Ilta kului Sipua odotellen. Hän liittyy seuraamme myöhemmin illalla. Tästä seuraa myös uusi telttajako. Minä lyöttäydyn yksiin Tarjan kanssa ja Irma Sipun kanssa. Myöhään iltasella nukkumaan jokainen omaan tahtiin.

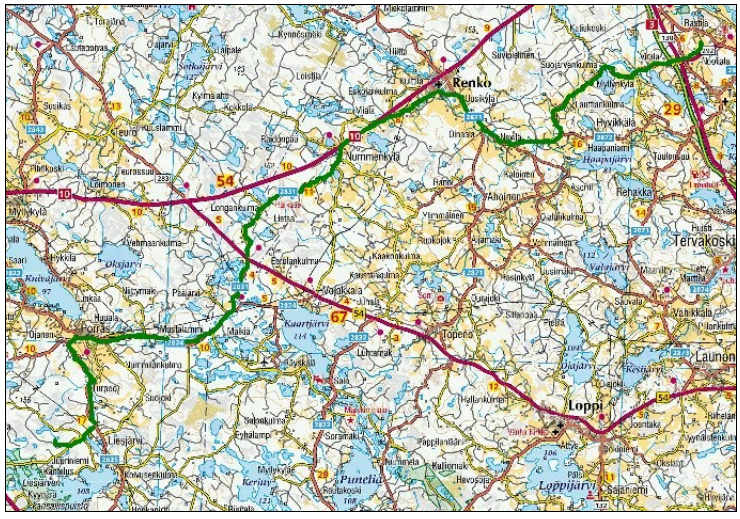
Tarjalle ja minulle ei uni maittanut, oli niin kuuma. Ei muuta kuin rantaan, ilkosilleen ja kattilasuihkuun. Aaaah, tuntui hyvältä. Viilensi ja raikasti mukavasti. Kyllä uni maittoi tämän jälkeen.

Yö sujui rauhallisesti ja heräsimme virkeinä uuteen päivään. Normaalit aamutoimet, tavaroiden pakkaus ja asettelu pyörien selkään ja sitten huoltoautomme luokse parkkipaikalle.

Auton pakkaamisen jälkeen odotti mukava aamujumppa. Jokaisen sai keksiä yhden jumppaliikkeen. Jari aloitti vaihteenvaihtosormen venytyksellä.

Ensin suunnistimme Portaaseen, sieltä Hämeen Härkätietä Renkoon ja Turengin/Janakkalan Kalpalinnaan. Jaakko toimi päivän johtajana. Päivän ensimmäinen pysähdyksemme oli Portaassa. Aamukahvi maistui osalle, mutta myös mustikkapiirakka ja jäätelö tekivät kauppansa. Eilalla alkoi huoli takapyörän renkaasta.

Toinen pysähdyksemme oli Hämeen Järviseudun Pääjärvellä. Ahomansikat ja mustikat olivat herkullisia. Päivämatkamme puolessa välissä pysähdyimme uimaan Nummenkylän Pursujärvelle. Vesi huuhteli matkan aikana kertyneen pölyn ja hien. Kaitsu kävi hankkimassa Eilalle uudet renkaat. Nopeasti ja kokeneesti Eilan pyörä sai uuden takarenkaan.
Samalla Sipun pyörä todettiin vialliseksi. Puhelimitse saatujen ohjeiden mukaan suoritettiin korjaustoimet.

Pitkän uinti-, huoltotauon jälkeen jatkoimme matkaa kohti Renkoa. Rengossa suurin osa kävi syömässä paikallisessa lounaskahvilassa.

Matkanjohtajalta meni tälläkin reissulla pinna. Reipas huoltoautokuskimme otti johtajan (lue Jaakko) ja Sipun pyörän kyytiin ja suunnaksi pyörähuoltoliike Hämeenlinnassa. Me muut jatkoimme matkaa kohti Kalpalinnaa.

Kalpalinnasta menimme autokyydein saunomaan Seppo Mikkosen mökille. Miehet saivat pyykkilaiturisaunan ja naiset suihkullisen saunan. Kiitos makeista löylyistä ja tarjoilusta Mikkosen perheelle.

Sää päivän aikaan oli hieno, pilvipoutainen ja tuulinen. Illalla räsähti n. puolituntia kestävä ukkosmyrsky rankkasateineen. Telttakylämme pysyi hyvin pystyssä Tuulikin vartioidessa sitä. Ukkosmyrsky aiheutti muutaman tunnin sähkökatkon mm. Leirinalueella.
Kirjasi telttakunta Tuulikki ja Tarja

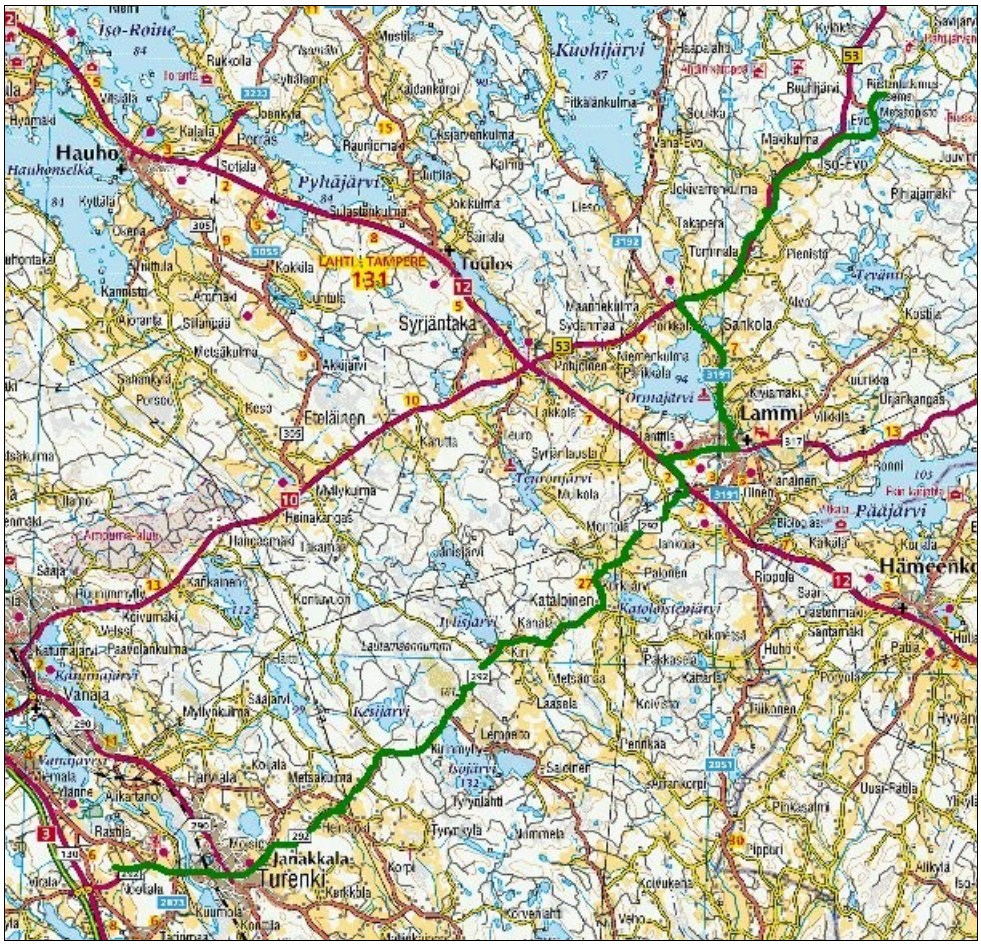
Tiistai 11.7.2006
Matkareitti ja sen pituus: Janakkala/Kalpalinna – Evo, yhteensä pyöräilyä 56 km

Pyöräilimme kesäisen tuoksuvien viljapeltojen ja metsien halki pääasiassa myötämäkeä Lammille. Edellisen illan myrsky oli kaatanut puita tien läheisyyteen ja suunnittelemamme reitti Lammille oli käyttökiellossa, joten ajoimme toista reittiä.

Retken ensimmäisen mansikat ostettiin Lammin torilta. Ripsi piti konsertin Lammin vanhassa harmaakivikirkossa.

Matka jatkui Lammilta Evon retkeilyalueelle, jossa leiriydyimme Pitkäniemen järven leirintäalueelle. Uimme ja paistoimme lettuja. Retken suunnittelija Merja kävi tervehtimässä meitä leirissä. Päivän aikana näin minkin ylittävän tien, käärme ui uintirannassa ja majava majailee myös Evolla…

Kirjasi Irma

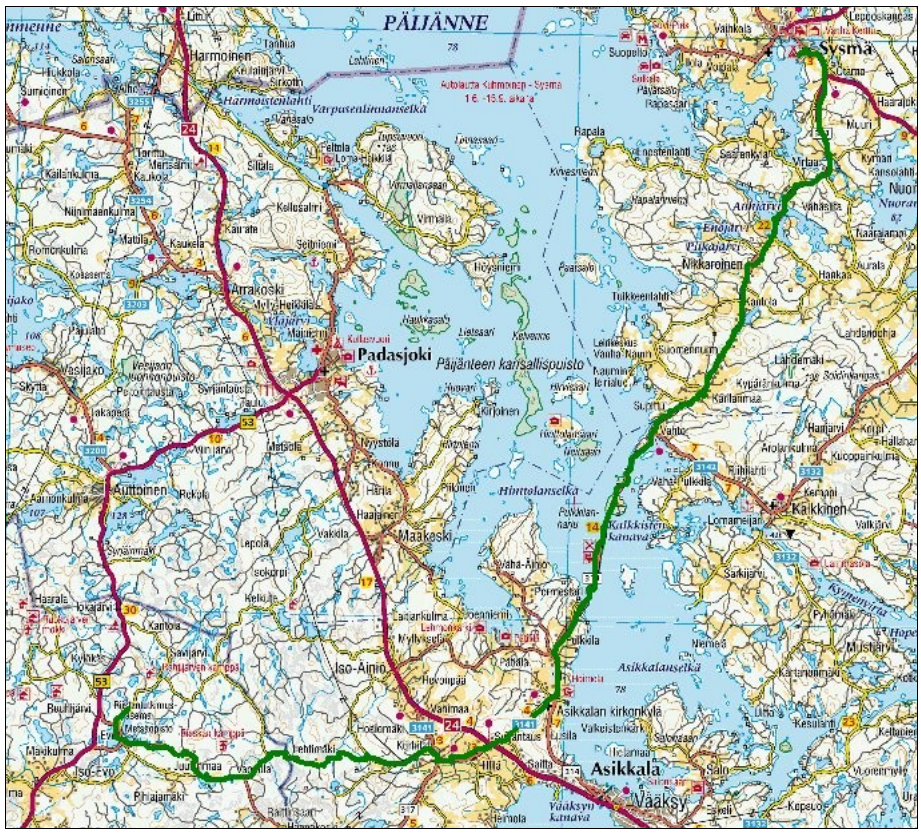

JEY-768

Keskiviikko 12.7.2006
Matkareitti ja sen pituus: Evo – Sysmä, 64 km

Lettukestien jälkeisenä aamuna uni oli tavallista syvempää. Herääminen ja aamutoimet tehtiin rutinoidusti. Aamutoimien aikaan sade pelotteli. Oli pilvistä ja viileämpää kuin aikaisemmin. Lähtöä odotellessa aurinko paistoi ja vettä satoi. Kun sateeseen ei näkynyt loppua, oli kuitenkin lähdettävä matkaan. Jaakko oli lähtenyt jo aikaisemmin kohti Vääksyä, jossa odotti pyörähuolto, kun pinna oli taas mennyt poikki.

Evolta lähdettyämme poikkesimme hiekkaiselle oikotielle, joka oli erinomaisessa ajokunnossa. Sade loppui tunnin ajon jälkeen, ja taas paisteli vanha kunnon aurinko. Tuuli oli myös melko kova ja vaikutti myötäiseltä. Vanha nelostie saavutettiin ja siellä todettiin, että Ripsin pyörän ohjaustangon putki oli löysällä. Niinpä oli ajettava varovasti eteenpäin. Tavoitimme huoltoauton ja Kaitsun Asikkalan kirkon parkkipaikalla. Pyörä kyytiin ja kohti Vääksyä korjaamolle, jossa Jaakon pyörä oli jo saanut ensiapua. Me muut jatkoimme Pulkkilanharjulle. Lounastauko pidettiin ravintola Reimarissa. Buffet-ateria oli taas kerran varsin täyttävä ja mahat täynnä jatkoimme kohti Sysmää. Jaakko oli jo meidät tavoittanut, mutta Ripsi ja hänen apuneitonsa Eila ja Sipu tulivat jälkijoukkona perässä. Tie Pulkkilanharjulta Sysmään oli kapea ja vilkasliikenteinen. Myötätuuli siivitti ajoamme ja pian olimmekin jo Sysmässä. Leirintäalueelle ja teltat pystyyn. Muonituksen täydennys paikallisesta marketista. Marjatta ryhtyi leipomaan. Kaitsun asuntovaunussa on kaasu-uuni, jossa sämpylöitä voi paistaa. Maistuivat mainioilta. Ilta meni makkaroita paistellessa ja tietokilpailuja käydessä. Hiljaisuus noin kello 22 jälkeen.

Kirjaili Pauli

Torstai 13.7.2006
Matkareitti ja sen pituus: Sysmä – Mäntyharju/Liisa F:n kesämökki, n, 70 km

Telttakylä heräili touhumaan taas aurinkoiseen aamuun. Sysmän citystä oli helpompi löytää neula kuin heinäsuovasta, mutta ei se ihan helppoa kuitenkaan ollut. Kun neula löytyi matka jatkui Hartolan suuntaan tietä nro 413. Mukavia mäkiä ja maalaismaisemia. Kirveskosken hiekkatien kautta oikaistiin 4-tielle. Pari kilometriä nelostien vilskettä ja päästiin taas maalaismaisemia ihailemaan. Pertunmaan pikatielle nro 423. Jotain ihanaa koitti siellä: Koitin Kuppila! Kuppilassa nopeat söivät hitaiden ruoat 5,5 eurolla, muut olivat ulkoruokinnassa. Kirpputorikin oli ja sieltä ostettiin ekohenkiset tuliaiset Liisalle. Tuliterä neula suihki Tuulikin kädessä ja päällystetyistä kaljapullon korkeista syntyi osaavissa käsissä upea pannunalunen tuliaisiksi. Niinpä olimmekin valmiita pyyhältämään kesämökkivierailulle. Pertunmaan keskusta nähtiin matkalla ja muutamat maltilliset kuulivat harrasta huilumusiikkia kauniissa vaaleansinisessä Pertunmaan kirkossa. Mäntyharjun suuntaan lähdettiin mansikoita ja jäätelöitä kylliksi saaneina. Nimismiehen makkaroisen hiekkatien päässä odotti Liisa Birger Fagerströmin mökki, upea ranta, sauna ja ah niin makoisa kesäkeitto – al dente. Perillä oltiin jo n. klo 16.00, mutta ilta kului rattoisasti pihakeinussa ja grillin ääressä ja Mölkyssä. Mestari oli Pauli, Ripsi otti pronssia, mutta Eila putosi 3 viivalla pois pelistä (koska paita oli väärinpäin).

Mikkelin mänijöitä tuntuu riittävän, joten on parempi vetäytyä yöpuulle voimia keräämään….Lämpötila oli n. 25 ^{o}C paikkeilla, siis jo hieman viileämpää.

Lopuksi vielä lyhyesti päivän kulku entistä sulkavalaista renkipoikaa mukaellen:
Tuli aamunkajo,
alko pyöränajo.
Tuli illankajo,
loppu pyöränajo.

(Runon alkuperäisessä versiossa sanan pyörä tilalla on sana ”lanta”.)

Päivän tapahtumat kirjasi telttakunta Eila ja Ripsi

LAPIN KULTA
VEHKALAHDEN KAUPPA
Järvinen
Koitin Kuppila

Perjantai 14.7.2006
Matkareitti ja sen pituus: Mäntyharju – Mikkeli/Anttola, Lakeistenranta, 76 km

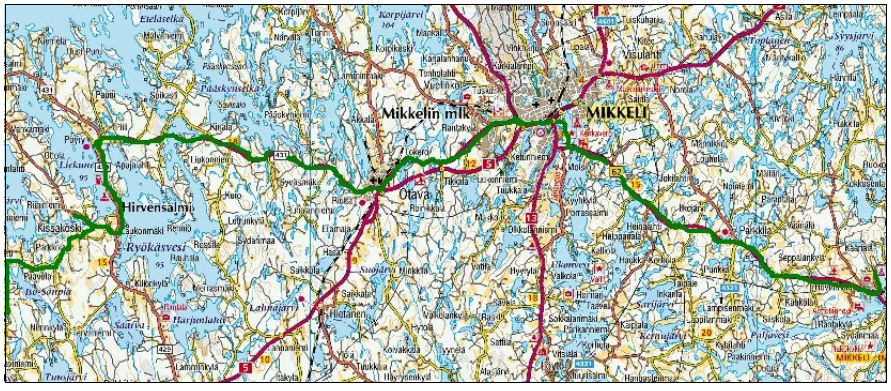
Mäntyharju, Patajärvi. Klo 7.00 Liisa ja Birger Fagerströmin mökin ympäröivillä teltoilla tapahtui. Uninen porukka pyöri telttojensa ympärillä etsien päivän tarkoitusta. Liisan puurokutsu tehosi. Kahviakin kului useita pannullisia. Kaitsun vaun ovelle kertyi komea varustekeko, jonka Kaitsu punnersi hiki otsalla huoltovaunuun.

Päivän reittivastaava Jari komensi joukon kokoon. Marjatta viritti kiitoslaulun Liisalle. Jarin reittiselostus oli odotetun mukainen ja hetken kuluttua puskimme soraränniä kohti Kissakoskea. Sipu järkkäsi yhteistilauksen kalakaupassa ja muutama sentti säästyi. Kaikkien bongattua punaisen lumpeen pyyhkäisimmen Hirvensalmelle. Mustat pilvet tyhjensivät lastinsa sopivasti Otavan K-kaupan kohdalla. Hetken ihmettelyn jälkeen jatkoimme kohti Tokeron Vanhaa Selliä ruokailupaikkaamme. Tapanin museopyöräksi rekisteröidyn Nopsan takarengas tyhjeni radan ylityksen jälkeen. Tapani työnsi hepoaan kilometrin kunnes Kaitsun huoltoyksikkö liukui paikalle. Tokeron Vanhalla Sellillä Tapanin, Jaakon, Paulin ja Antin muodostama huoltoyksikkö pähkäili, väänsi ja survoi uuden sisäkumin läpinäkyvän takarenkaan sisään. Muut nautiskelijat rasvaisia ranskalaisia, kun rasvakätinen huoltoryhmä lampsi sisään.

Paikallisopas Tuulikin johdolla jatkoimme pyörätietä myöten Mikkeliin. Useampien aika tärvääntyi torikahvilla. Tuulikin masinoima Länsi-Savon toimittaja haastatteli Tuulikkia asistenttinaan Pauli. Pyöräkolonnan kuvat oli jo otettu matkan varrella.

Neljänneksi syvimpään hiirenkirnuun kurkimme ennen Kirkonvarkauden siltaa. Huoltoryhmän rengastalkoot mitätöityivät iloisen, vingahtavan pamahduksen kaikuessa kallionleikkauksessa. Tieto kulki nopeasti Kaitsulle, joka pelasti itseään noituvan Tapanin kuljetukseen. Pitkien vauhdikkaiden nousujen ja laskujen jälkeen kokoonnuimme Ollinmäen viinitilalle. Porukka täydensi viinivarastonsa toisten ihmetellessä elämyspuiston vempeleitä. Ihmiskatapultin yms. Hinnoittelu vain esti meitä kokeilemasta niitä.

Anttolan Lakeisten-rannassa olimme hetkessä Anskun ja Keijon vastaanottaessa meidät. Nishiki-sairaskertomus sai surullista jatkoa. Tarjan vaihteensiirtopakka katkesi täydellisesti ajokelvottomaksi. Muut

Nishikien omistajat tulivat perille, Sirpankin Nishiki Mikkelin väliaikaiskorjauksen jälkeen!

Leiriytymisen jälkeen saunoimme. Ripsi ja Irma antautuivat Luonterin aaltoihin. Eila asteli arasti ja niin hitaasti ja ilmassa väreili, kun Eilan sielu huusi nautinnon ja tuskan välimailla, kun ”hyinen” vesi otti hänen norjan vartalonsa syleilyynsä.

Illan hakerin kaksikko oli Tapani ja Pauli, jotka keskittyivät vaihtamaan uuden uutukaista rengasta Tapanin pyörään. Nopeasti ilmeni, ettei uusi rengas sopinutkaan lokasuojan sisään. Ei muuta kuin kirves ja taltta esille. Armottoman ähellyksen ja hakkauksen jälkeen hienosäädöt oli tehty.

Leirin hiljentyessä museopyörästä irroitetun romukasan ympärillä tyytyväinen remonttiryhmä ihaili rasvaisin sormin leimattua valkosivurenkaista museokilpapyörää.

Antti

Lauantai 15.7.2006
Matkareitti ja reitin pituus: Mikkelin Anttolan Lakeistenranta – Sulkava, n. 80 km

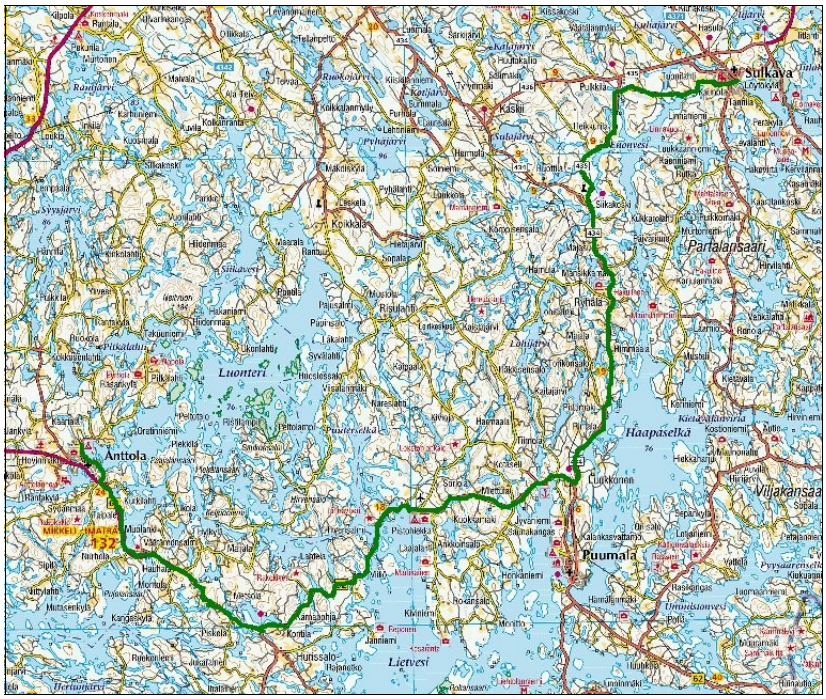
Dodiin, näin sitä meikäläinenkin saa sanoa sanottavansa Kavtsin SPP-projektin toiseksi viimeisen etapin viimeisenä ajopäivänä ilman sen suurempia fanfaareja sekä maljojen kohottamisia (poislukien allekirjoittaneen pöydällä notkuva oluttuoppi).
Heräämisen jälkeen (varis vaakkui) suoritimme rituaaliksi muodostuneen aamupuuron syönnin, -jumpan sekä priiffauksen, jonka jälkeen poljimme läpi uinuvan Anttolan kohden tie nro 62:sta. Aikamme poljettuamme sekä Jaakon suorittaman pinnan vaihdon jälkeen pidimme tauon Lietveden kohdalla sijaitsevassa näköalakahvilassa, jossa Juha näppäränä miehenä korjasi Sipun pyörän takarenkaan. Edellä mainittujen rituaaliksi muodostuneiden korjaustöiden jälkeen pyyhkäisimme Sahanlahden lomakylään lounaalle ja hyvin ansaitulle tauolle. Pitkäksi venähtäneen lounaan jälkeen jatkoimme etenemistämme kohden Puumala-Sulkava -tietä nro 434, jota pitkin pääsimme Sulkavan vankilan ohi menevälle tielle, jota pitkin vihdoin viimein saavuimme päämääräämme eli Sulkavalle, jossa huoltoauto meitä jo odottelikin Ravintola Alanteen pihalla.

Ilta viimeisessä ”leiripaikassa” on mennyt saunossa ja ylensyönnin merkeisssä, ukkonenkin meidät sopivasti kiersi.

Osaltani yhteenveto reissusta voin todeta sen menneen likipitäen ennakkosuunnitelmien mukaisesti pois lukien huomattavan monia teknisiä ongelmia. Varsinkin Jaappanin poike Herra Hishiki saa meiltä piiitkän miinuksen. Lisäksi haluan erityisesti kiittää huoltoauton kuljettajaa Kaitsua, Mikkelin ”paikallisopasta” Tuulikkia. Suuri kiitos kaikille osallistujille, koska he kestivät kaiken koettelemuksen, varsinkin vetäjien ihmeelliset oikut.

Osaltani ei muuta, Kiitos!

Jari

RAVINTOLA
ALANNE

Sunnuntai 16.7.2006

Pyörävaelluksen päämäärä on saavutettu. Hyvin nukutun yön jälkeen porukka pakkaa innoissaan tavaroita ja odottavat jo malttamattomana pääsyä Helsingin suuntaan.
Taivas on melko pilvinen ja aamu tuntuu selkeästi viileämmältä kuin aikaisemmat aamut. Illalla vähän sateli, joten ilma on kostean tuntuinen.
Minä pakkaan pyöränä lähtökuntoon. Halailen ja hyvästelen kanssamatkaajani.
Innoissani, mutta haikeana jätän muut pyöräilijät Ravintola Alanteen rantaan odottelemaan linja-auto, jolla he matkaavat kotiin. Suuntaan pyöräni kohti Juvaa ja aloitan ”paluumatkan” Mikkelin suuntaan. Matka taittuu mukavasti eteenpäin. Tiellä on hiljaista, onhan sunnuntaiaamu. Poljen innolla eteenpäin ja odotan, milloin Helsinkiin matkalla oleva linja-auto minut saavuttaa. Poljettuani n. 20 km pysähdyn metsän reunaan linja-autopysäkille juomatauolle ja ihailemaan aamuaurinkoa. Hetken kuluttua saapuu linja-auto. Pauli etunenässä muiden valtajien kanssa huikaa minulle vielä hyvästi. Aika pysähtyy, tulee haikea ja surullinen olo.
Katselen tienmutkan taakse häviäviä linja-auton takavaloja. Enää tällä matkalla kukaan ei odota minua, jään yksi. Oloni piristyy nopeasti, kun ajatuksiini nousee häivähdys uusista edessäpäin olevista vaellusmatkoista, joilla tapaan jo niin tutuiski ja rakkaiksi tulleita vaelluskavereita.

Nousen hopeaheponi selkään ja matka kohti Mikkeliä jatkuu leppoisasti.

Tuulikki

Muu porukka jäi odottelemaan bussia Sulkavalle. Pyörät saatiin lastattua kyytiin ja sitten startattiin Mikkelin kautta kohti Helsinkiä. Tuulikki oli ehtinyt melkoisen pitkälle ennen ohitusta. Helsinkiin saavuttiin mukavaan aikaan, joten tavarat saatiin siistittyä vielä saman päivän aikana. Pyörä oli nimittäin 570km ajon jäljiltä aika likainen.

Oikeastaan vaelluksen päätavoite oli johtaa porukka ehjänä Lohjalta Sulkavalle. Tuo tavoite onnistui.
Juha

